

Jean Cuscó i Maria Teresa Boix.

Emili Hierro i Pere Camps.

Mn. Geis i Antoni Blasco.

La Sra. Maria Teresa Gavarró i Rosa Ten.

El 15 de novembre va tenir lloc l'acte de presentació del llibre "62 CEBALLUTS" dels nostres habituals col·laboradors en aquestes pàgines, Joan Cuscó i Emili Hierro, a la Galeria d'Art Intel·lecte, del carrer Pedregar. El lloc era força adient, puix està situat en un dels carrers més antics de la ciutat.

A l'acte també fou inaugurada l'exposició de les caricatures fetes per Emili Hierro i que figuren en l'esmentat llibre. Tot plegat va motivar, doncs, una gran assistència de públic que emplenà de gom a gom el local. Fou un acte ple de caliu.

El reportatge gràfic que reproduïm, realitzat per F. Rial, ens dona un testimoni d'aquest esdeveniment.

Transcrivim l'article de Josep Maria Riu que fou publicat a "Diario de Sabadell" pocs dies després, el 21 de novembre, començant l'aparició d'aquest llibre.

Dos vells amics: Josep Serrasanta i Emili Morgui.

Una instantània de l'acte.

La ceba com a símbol

per Josep Maria Riu

El mot «ceba» a més de significar -segons el Fabra- una planta pertanyent a la família de les liliàcies (*Allium Cepa*), té com a sentit figuratiu el de «dèria excessiva» i el de «ceballut», per tant: «que té ficada al cap una ceba».

No cal dir que per a nosaltres, sabadellencs, la ceba la tenim al mig del nostre escut. I és avinent recordar la polèmica que s'encengué cap allà els anys 50 quan a un regidor de Cultura del nostre Ajuntament se li ocorregué la idea de canviar la ceba de l'escut municipal per un vulgar castell. La Fundació Bosch i Cardellach fou capdavantera, entre altres entitats i particulars, en l'oposició a tan insòlita proposició i en Pere Valls Garreta, de tan profunda i fina eloquència literària, en féu una comunicació memorable en un ple de la Fundació en defensa d'aquesta ceba, de la qual mai no ens avergonyirem si conservem fins al final una mica de sentit comú.

El llibre suara aparegut, «62 ceballuts», no podia ser confeccionat, escrit i dibuixat sinó per altres dos «ceballuts»: Joan Cuscó i Emili Hiero. Així, doncs, no són 62 sinó 64 els que tenen ficada la ceba al cap, com ho defineix Pompeu Fabra. Segurament que els amics Joan i Emili es volien escapar d'ésser classificats com a «ceballuts». Però no: tant de la ceba són ells com els que queden retratats en el llibre. O tots o cap.

Les fitxes que contenen el llibre tenen una originalitat i frescor que les fan sorprenents. Àdhuc donen a pensar. D'on li deu venir a Joan Cuscó la seva traça d'escriure aquests «perfils» jo diria que perfectes? I aquests trets biogràfics que en poquíssimes ratlles et retraten una persona?

Cada dia que passa m'ha anat donant a entendre que l'art és un misteri indesxifrabable. Quan et trobes davant d'una cosa que no té volta de full: una pàgina d'en Ruyra, un dibuix d'en Casas, «Las Meninas», un vals de Chopin, el «clar de lluna» de Beethoven, un Manolo, et trobes completament desarmat. L'obra d'art no es pot definir, catalogar. Per-

tany ja a la subtilitat de l'esperit.

És per això que, en fullejar el llibre dels «62 ceballuts», no em queden forces per a fer-ne una crítica. L'admiro, i proud. D'altres sabran fer-ho i els agrairíem que ho fessin.

L'Emili Hierro ha fet unes caricatures d'una total traça artística. Sobretot en destacaria tres de definitives: Tomàs Casañas, Jesús Farrés i especialment la d'en Maurí Espadaler.

I és bonic constatar com en aquest llibre hi són registrats uns quants «ceballuts» que no són sabadellencs de naixença, però que ho són de cor, i molt. El mateix Hierro, Arús, Geis, Raimon Roca, Angle, Fàbregas i altres. Però tots ells es senten i es noten aquesta «ceba» al cap que només es dona en aquesta ciutat del Vallès, on no hi ha idea que no hi tingui el seu assentament. En l'aire sabadellenc hi ha hagut sempre -des d'aquell llunyà 1111- la lluita entre l'Àngel i el Diàble. Però asserenant tothora la batalla, la Mare de Déu de la Salut, la qual vetlla damunt de la ciutat des d'aquesta serra de Sant Iscle i Santa Victòria, com ho va cantar el poeta.

El grup de persones -elles i ells- que consten en el llibre de Joan Cuscó i Emili Hierro no són altra cosa que una representació de tots els «ceballuts» de la nostra terra. N'hi ha hagut, n'hi ha, i n'hi haurà d'un relleu important i decisiu: tots els tenim a la ment. Aquest «64» vénen a ser com aquell aplec de persones que, en un moment determinat, es troben en el tren de les 8,10 que va a Barcelona. No són tots ni els millors d'una ciutat o d'un país, ni molt menys. Però en són uns membres i es senten contents de ser-ho i de viure'n i patir-ne les seves vicissituds i de gloriarse amb els seus èxits.

El que sí podem afirmar que el tenir «ficada al cap una ceba» compromet a molt. La dèria (ceba) que tenim és insubornable: llibertat d'esperit i millora constant en tots els sentits. I això tant pel que fa a l'aspecte individual com col·lectiu.

MARCS MOTLLURES
LAMINES I REPRODUCCIONS
Travessia Borriana, 6
Sabadell, tel. 726 05 28

Advocat Cirera, 32
Tels. 725 93 22 - 725 95 32
725 97 21 - 726 01 64
SABADELL

FINQUES CARNER

Agent de la Propietat Immobiliària
San Antoni Mª Claret, 18
Tels. 725 47 66 - 725 49 76
SABADELL

ARTICLES PELL I VIATGE

Sant Quirze, 38
Tel. 725 85 41
SABADELL

OBJECTES REGAL

Advocat Cirera, 16
Tel. 725 61 82
SABADELL

Arimón, 113- 117
Tels. 725 49 77 - 725 41 87
SABADELL

Trofeus
Copas
Medalles
Insignies
Clauers
Rètols
Etc.